

కాంతర్వీక్షిణి స్టోరీస్

బి.ఆర్.నర్

జీతం అందింది. కోతలు ఎక్కువా, చేతికొచ్చింది తక్కువాను. ఇంట్లో ఖర్చులు, స్వంత ఖర్చులు, కోరికలూ — ఆబ్బబ్బ! నెలంతా ఎలా?

“హలో గురువు గారూ !!”

ప్యాను అప్పలస్వామి పలకరిస్తూ, పల్లికి లిస్తూ, నమస్కరిస్తూ ---

‘వెధవేడుపేదో డైరెక్ట్ గా ఏడవచ్చుగా వడ్డీ కోసమని! చేసేది ప్యాను పని. ఆఫీసర్ దగ్గర్నుండి అటెండర్ వరకూ అందరికీ అప్పు లిచ్చి జీతాల్నాడు రూపాయికి పదిపైసలు వడ్డీ చొప్పున గుంజుతున్నాడు వెధవ — సార్థక నామధేయడు. టర్నోవర్ లక్షపైసే. అంటే నెలకు పదివేలు. అందుకే స్కూటర్ మెయిన్ టైన్ చేస్తున్నాడు రాస్కెల్. అందరి వుసురూ తగిలి ఛస్తాడూలే. అమ్మో — ఏడులేకపోతే అవసరాలకు అప్పెవడిస్తాడు?’ వడ్డీ యిచ్చి పంపే శాను పైకి నవ్వుతూ.

“బదర్! ఈ వేళ సాంగ్స్! తెలుసుగా — సువ్వా పాడతావేంటి”? అంటూనే వెళ్లి పోయాడు సుబ్రహ్మణ్యం. నెలనల జీతాల్నాడు బాలసుబ్రహ్మణ్యం కంటే బాగా పాడతాడు చీటీ పాటలు. చేసేది గుమాస్తా వుద్యోగమైనా, మొత్తం ఆఫీసులో అందరితో చీటీలు కట్టించి నూటికి మూడు కమీషను తీసుకుంటాడు. నెలనాడు యారాబడి మూడు జీతాలతో సమానం. హామదుపు లేని వ్యాపారం!

ఆఫీసు నుండి బయల్దేరబోతూ వుంటే హడావిడిగా వచ్చాడు ఎలమందచేతిలో బ్లాప్రింట్స్.

“సార్! ఈ మధ్యనే పదెకరాలు తీసు కున్నాను పెందుర్తిలో. పక్కా ‘లేఅవుట్’. ముందు వైపు ప్లాట్లన్నీ అయిపోయాయి. మీకు కావాలంటే నా కోసం వుంచుకున్న రెండిట్లో ఒకటిచ్చేస్తాను. ఎవరికి చెప్ప కండి. మన PF సెక్షన్ వాళ్లంతా తీసు కున్నారు. మీరు కూడా---”

మర్నాడు చెప్తానని బ్రతిమలాడి పంపేశాను. నా మొహానికి ప్లాట్ల కొనడం కూడానా! ఎక్కడో

పల్లెలో పుట్టి, LDC గా చేరి,

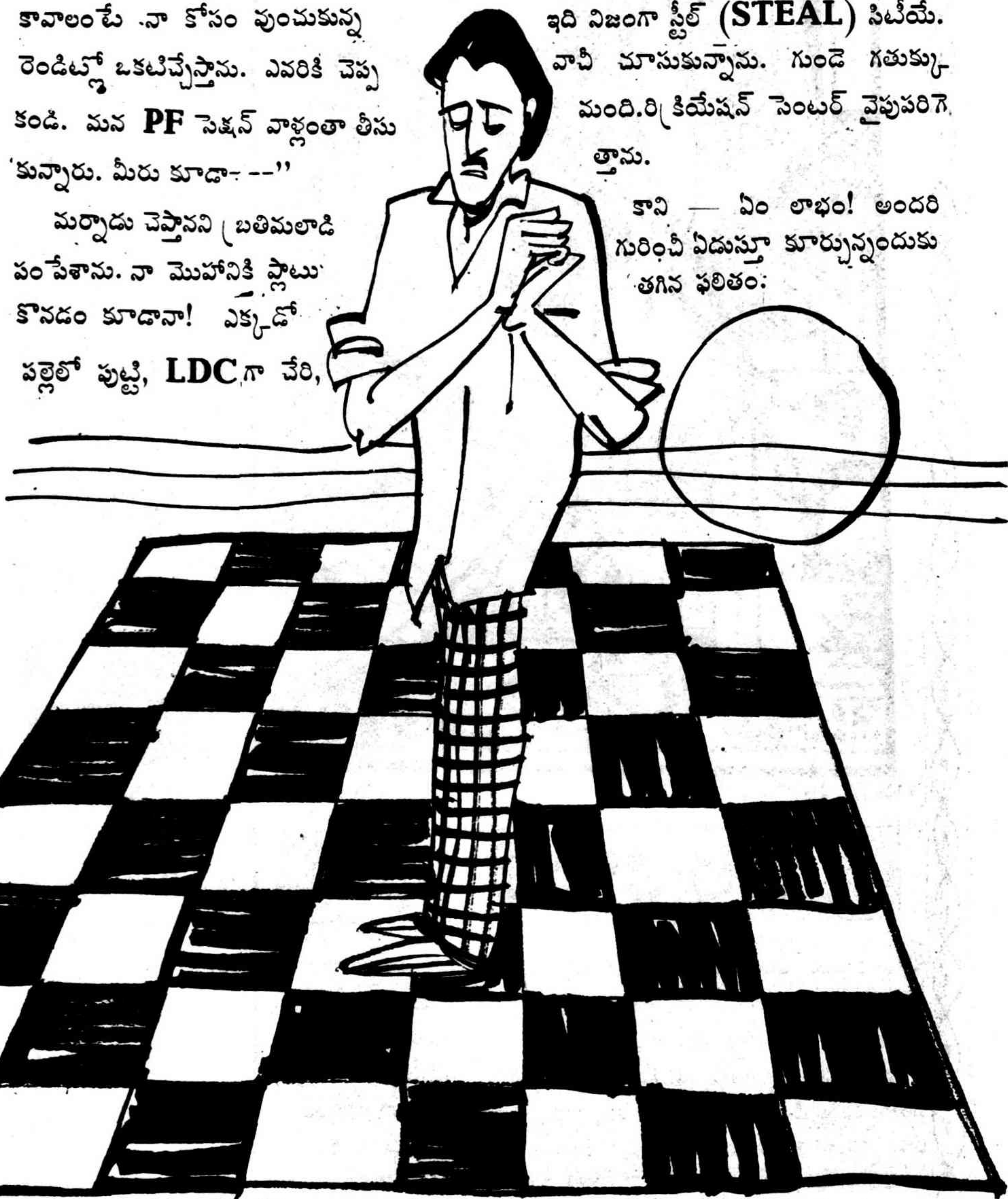
విశాఖలో స్టీల్ ఫాక్టరీ (విశాఖ ఉక్కు, ఆంధ్రుల హక్కు) అను కోగానే యిళ్ల ప్లాటలకు డిమాండ్ పెరిగింది. పంటలు పండని పాలా లన్నీ ‘బంగారం’ పండుతున్నాయి. ఎకరం అయిదు వేలు చెయ్యనిది ఏభయివేలు పలు కుతూ వుంది. రైతుల అనుమతి తీసుకొని, వాళ్ల పాలాల్ని లేఅవుట్ చేయించి, ప్లాట్లు వేసి రైతుకు తక్కువయిచ్చి, చూస్తూండగానే లక్షాధికార్లుగా మారిపోతున్న ఎలమందలాంటి వాళ్లెంతమందో!

రోజూ రకరకాల రాబడులు.

రకరకాల దోపిడిలు.

ఇది నిజంగా స్టీల్ (STEAL) పిటీయే. వాచీ చూసుకున్నాను. గుండె గతుక్కు మంది. రిక్రియేషన్ సెంటర్ వైపుపరిగె త్తాను.

కాని — ఏం లాభం! అందరి గురించి ఏడుస్తూ కూర్చున్నందుకు తగిన ఫలితం:

రిజర్వేషన్ కోటాలో UDC అను 20

మందిని దాటేసి, పైగా రియలెస్టేట్ బిజినెస్ చేస్తున్న ఎలమందంటే అందరికీ కడుపుమంటే.

ఎంతో అవసరం వుండి యీ నెల్లో ఎలా అయినా పాడాలనుకున్న నా గ్రూప్ చీటీ పాటని అప్పుడే ఎవరిపేరనో కొట్టేస్తున్న సుబ్రహ్మణ్యం పాట విని నాకు నిజంగానే ఏడుపొచ్చింది. ●